

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
07. januar 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-556/12	TDC Sagen vedrører: 1. Omfatter definitionen af "adgang" i adgangsdirektivets artikel 2, a), adgang i form af etablering af stikledninger mellem fordelingspunktet i et accessnet og det terminerende segment hos slutbrugeren? Gør det en forskel for besvarelsen, at strækningen for stikledninger højst er 30 meter? 2. Er etablering af stikledning på op til 30 meter mellem fordelingspunktet i et accessnet og det terminerende segment hos slutbrugeren omfattet af begrebet "adgang til og anvendelse af specifikke netelementer og tilhørende faciliteter" i adgangsdirektivets art. 12, jf. art. 2 og art. 8? 3. Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 1 og spørgsmål 2 om adgangspligt i form af pligt til etablering af f.eks. stikledninger mellem fordelingspunktet i et accessnet og det terminerende segment hos slutbrugeren, om ejeren af et elektronisk kommunikationsnet skal foretage investeringer, der væsentligt overstiger anskaffelsessummen for det elektroniske kommunikationsnet, der skal gives adgang til? 4. Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3, at ejeren får dækket omkostningerne til etablering af stikledningerne gennem en pålagt forpligtelse til priskontrol?	GA	16.01.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-435/12	<p>ACI Adam e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal ophavsretsdirektivets artikel 5, stk. 2, litra b), – alene eller i forbindelse med dets artikel 5, stk. 5, – fortolkes således, at den der omhandlede indskrænkning [org. s. 23] af ophavsretten gælder for reproduktioner, der opfylder de krav, der omhandles i bestemmelsen, uden hensyn til om de eksemplarer af det værk, som reproduktionerne er fremstillet af, er erhvervet retmæssigt – dvs. uden krænkelse af den berettigedes ophavsrettigheder – af den pågældende fysiske person, eller gælder indskrænkningen kun for reproduktioner, som er fremstillet af eksemplarer, som den pågældende person har erhvervet uden krænkelse af ophavsretten? 2. a. Såfremt besvarelsen af spørgsmål 1 lyder som anført i slutningen af spørgsmålet, kan anvendelsen af »tretrinsprøvelsen« i ophavsretsdirektivets artikel 5, stk. 5, da give anledning til at udvide anvendelsesområdet for indskrænkningen i henhold til artikel 5, stk. 2, eller kan anvendelsen kun føre til, at indskrænkningens rækkevidde begrænses? 2. b. Såfremt besvarelsen af spørgsmål 1 lyder som anført i slutningen af spørgsmålet, er det da i strid med ophavsretsdirektivets artikel 5 eller med andre EU-retlige regler, såfremt det af en regel i national ret følger, at der skal ydes en rimelig kompensation for reproduktioner, som en fysisk person har fremstillet til privat brug uden noget direkte eller indirekte kommercielt formål, uden hensyn til om fremstillingen af reproduktionerne er tilladt i henhold til ophavsretsdirektivets artikel 5, stk. 2, og uden at denne regel krænker rettighedshaverens forbudsret og dennes ret til skadeserstatning? Er det i lyset af »tretrinsprøvelsen« i ophavsretsdirektivets artikel 5, stk. 5, af betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at der (endnu) ikke er tekniske midler til rådighed til at forhindre privatkopiering uden tilladelse? 3. Finder håndhævelsesdirektivet anvendelse på en tvist som den foreliggende, i hvilken – efter at en medlemsstat i medfør af ophavsretsdirektivets artikel 5, stk. 2, litra b), har forpligtet fabrikanter og importører af medier, der er egnet og bestemt til reproduktion af værker, til at indbetale den rimelige kompensation, der omhandles i bestemmelsen, til en organisation, som denne medlemsstat har udpeget til at indkræve og fordele kompensationen – de til betaling forpligtede personer har nedlagt påstand om, at retten tilpligter den omhandlede organisation, der har taget til genmæle, at anerkende visse omstridte omstændigheder, der har betydning for fastsættelsen af den [org. s. 25] rimelige kompensation?</p>	GA	09.01.14
C-176/12	<p>Association de médiation sociale mod Union locale des syndicats CGT</p> <p>Hichem Laboubi Union départementale CGT des Bouche-du-Rhône</p> <p>Confédération générale du travail (CGT)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan den grundlæggende ret til information og høring af arbejdstagerne i en virksomhed, der anerkendes i artikel 27 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som præciseret ved bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab, påberåbes i en tvist mellem private med henblik på, at det efterprøves, om en national foranstaltning til gennemførelse af direktivet er i overensstemmelse [hermed]? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal disse bestemmelser da fortolkes</p>	Dom	14.01.14

	<p>således, at de er til hinder for en national lovbestemmelse, hvorefter arbejdstagere, der er ansat i henhold til en lærlingekontrakt, en »contratinitiativeemploi « (beskæftigelsesinitiativaftale), en »contrat d'accompagnement dans l'emploi« (aftale om støttet beskæftigelse) eller en »contrat de professionnalisation« (aftale om erhvervelse af erhvervsmæssige kvalifikationer), ikke indgår i beregningen af antallet af virksomhedens ansatte, bl.a. med henblik på fastsættelse af de lovmæssige tærskler for, hvornår der skal etableres organer til repræsentation af arbejdstagerne?</p>		
C-24/12 og C-27/12	<p>X B.V. m.fl.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1. Kan en stats eget OLT ved anvendelsen af artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) anses for et tredjeland, således at artikel 56 EF kan gøres gældende i forhold til kapitalbevægelserne mellem en medlemsstat og denne stats eget OLT? 2.a. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal der da i det foreliggende tilfælde, hvor kildeskattesatsen af udbytte af kapitaldeltagelse, der udloddes af et i Nederlandene hjemmehørende datterselskab til dets holdingselskab med hjemsted i De Nederlandske Antiller, pr. 1. januar 2002 i forhold til 1993 er blevet forhøjet fra 7,5% eller 5% til 8,3%, ved besvarelsen af spørgsmålet, om der ved anvendelsen af artikel 57, stk. 1, EF (nu artikel 64, stk. 1, TEUF) er tale om en forhøjelse, udelukkende tages hensyn til forhøjelsen af den nederlandske kildeskat, eller må det også tages i betragtning, at de nederlandske-antillanske myndigheder – i sammenhæng med forhøjelsen af den nederlandske kildeskat – fra 1. januar 2002 ikke længere beskatter udbytte af kapitaldeltagelse, som modtages fra et datterselskab med hjemsted i Nederlandene, mens udbyttet tidligere som en del af indkomsten blev beskattet med 2,4%-3% eller 5,5%? 2.b. Såfremt der også skal tages hensyn til den nedsættelse af beskatningen i De Nederlandske Antiller, der skyldes den i spørgsmål 2a nævnte skattefritagelse ved kapitaldeltagelse, skal der da derudover også tages hensyn til de nederlandskantillanske gennemførelsesbestemmelser – konkret den nederlandsk-antillanske forvaltningspraksis – som muligt havde til følge, at den faktiske beskatning af udbytte modtaget fra et datterselskab med hjemsted i Nederlandene før den 1. januar 2002 – og allerede i 1993 – var væsentligt lavere end 8,3%?</p>	GA	16.01.14
C-45/13	<p>Kainz</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal formuleringen »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå« i artikel 5, nr. 3), i forordning (EU) nr. 44/2001 i forbindelse med produktansvar fortolkes således, at stedet for den skadevoldende begivenhed (»handlingsstedet«) er producentens hjemsted? 1.2 at stedet for den skadevoldende begivenhed (»handlingsstedet«) er det sted, hvor produktet bringes i omsætning? 1.3 at stedet for den skadevoldende begivenhed (»handlingsstedet«) er det sted, hvor brugeren har erhvervet produktet? 2. Såfremt spørgsmål 1.2 besvares bekræftende: 2.1 Er produktet bragt i omsætning, når det har forladt den fremstillingsproces, der benyttes af producenten, og er indgået i en markedsføringsproces i den form, hvor det bliver udbudt til offentligheden med henblik på anvendelse eller forbrug? 2.2 Er produktet bragt i omsætning, når det på struktureret vis sælges til slutforbrugerne?</p>	Dom	16.01.14
C-237/12	<p>Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 4, i samt bilag II (A.1, A.2, A.3 og A.5) og III (1.1, 1.2, 1.3 og 2) til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af</p>	GA	16.01.14

	<p>nitrat, der stammer fra landbruget (1), idet den ikke har sikret en korrekt og fuldstændig gennemførelse af alle de krav, der er fastsat i bilag II og III til det nævnte direktiv.</p> <p>Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
C-300/12	<p>Ibero Tours</p> <p>Sagen vedrører: 1. Følger det af principperne i Den Europæiske Unions Domstol dom af 24. oktober 1996, sag C-317/94, Elida Gibbs, Sml. I, s. 5339, at der også sker en nedsættelse af afgiftsgrundlaget inden for rammerne af en distributionskæde, såfremt en formidler (her et rejsebureau) godtgør modtageren (her rejsekunden) af den transaktion, som han har formidlet (her rejsearrangørens ydelse til rejsekunden), en del af prisen på den formidlede transaktion. 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Finder principperne i Elida Gibbs-dommen også anvendelse, såfremt kun den transaktion, der er formidlet for rejsearrangøren, men ikke rejsebureauets formidling, er omfattet af særordningen i henhold til artikel 26 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter? 3. Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Er en medlemsstat, der korrekt har gennemført artikel 11, punkt C, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, kun berettiget til at afslå en nedsættelse af afgiftsgrundlaget, hvor den formidlede ydelse er afgiftsfri, såfremt medlemsstaten ved sin udnyttelse af bemyndigelsen i henhold til denne bestemmelse har indført supplerende betingelser med henblik på at afslå nedsættelse?</p>	Dom	16.01.14
C-378/12	<p>Onuekwere</p> <p>Sagen vedrører: Under hvilke omstændigheder, om nogen, vil en fængselsperiode udgøre lovligt ophold med henblik på erhvervelsen af en ret til tidsbegrænset ophold i henhold til artikel 16 i borgerdirektivet 2004/38? (ii) Hvis en fængselsperiode ikke kan kvalificeres som lovligt ophold, har en person, som har afsonet en fængselsstraf, da ret til at sammenlægge perioder med ophold før og efter fængslingen med henblik på beregningen af den periode på fem år, der kræves for at skabe en ret til tidsbegrænset ophold i henhold til direktivet?</p>	Dom	16.01.14
C-400/12	<p>MG</p> <p>Sagen vedrører: 1) Afbryder en periode i fængsel efter at en unionsborger er blevet domfældt for en lovovertrædelse den periode med ophold i værtsmedlemsstaten, der kræves for, at denne person kan drage fordel af det højeste beskyttelsesniveau mod udsendelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38/EF, eller er en sådan periode med fængsel på anden måde til hinder for, at personen kan støtte ret på dette beskyttelsesniveau? 2) Betyder henvisningen til »de ti forudgående år« i artikel 28, stk. 3, litra a), at opholdet skal være uafbrudt for, at en unionsborger kan drage fordel af det højeste beskyttelsesniveau mod udsendelse? 3) Hvad angår artikel 28, stk. 3, litra a), beregnes den krævede periode på ti år, hvorunder en unionsborger skal have haft ophold i værtsmedlemsstaten, da a) ved at regne tilbage fra udsendelsesafgørelsen, eller b) ved at regne frem fra påbegyndelsen af denne borgers ophold i værtsmedlemsstaten? 4) Hvis svaret på spørgsmål 3a) er, at perioden på ti år beregnes ved at regne tilbage, gør det da en forskel, hvis personen har »optjent« ti års ophold forud for fængslingen?</p>	Dom	16.01.14
C-423/12	<p>Reyes</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan artikel 2, nr. 2, litra c), i direktivet (2004/38/EF)</p>	Dom	16.01.14

	<p>om fri bevægelighed fortolkes således, at en medlemsstat under visse omstændigheder kan stille krav om, at en efterkommer, der er fyldt 21 år, for at anses for at være forsørget af en unionsborger, og dermed være omfattet af definitionen af familiemedlem i henhold til nævnte bestemmelse, skal have forsøgt at finde arbejde, få hjælp til sin forsørgelse af oprindelseslandets myndigheder og/eller på anden vis klare sin forsørgelse, og dette ikke har været muligt? 2. Hvilken betydning har det ved fortolkningen af den i artikel 2, nr. 2), litra c), i direktivet om fri bevægelighed fastsatte betingelse »som forsørges af unionsborgeren«, at en slægtning på grund af personlige forhold såsom alder, uddannelse og helbred vurderes at have gode forudsætninger for at finde arbejde, og vedkommende desuden har til hensigt at arbejde i medlemsstaten, hvilket vil indebære, at betingelserne for at anses for en sådan pårørende, som forsørges af unionsborgeren, efter bestemmelsen ikke længere er opfyldt?</p>		
C-429/12	<p>Pohl</p> <p>Sagen vedrører: Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, herunder fortolkning af det almindelig EU-retlige ligebehandlingsprincip, det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling pga. alder som omhandlet i art. 6, stk. 3 TEU og art. 21 i Chartret, forbuddet mod forskelsbehandling på området for arbejdskraftens frie bevægelighed jf. art. 45 TEUF, samt fortolkning af direktiv 2000/78/EF. Sagen omhandler beregning af anciennitet erhvervet før det fyldte 18. år.</p>	Dom	16.01.14
C-481/12	<p>Juvelta</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsregler, i henhold til hvilke der, når der på markedet i en af Den Europæiske Unions medlemsstater skal sælges genstande af guld, som er importeret fra en anden medlemsstat, og som er godkendt til markedsføring i den (eksporterende) medlemsstat, skal ske stempeling af disse genstande foretaget af en uafhængig stemplingskontrol, som er godkendt af en medlemsstat, og som bekræfter, at den genstand, der er stemplet, er blevet analyseret af denne myndighed, og hvis oplysninger kan forstås af forbrugerne i den importerende medlemsstat, således at genstandens standard for holdighed er specificeret, under omstændigheder, hvor sådanne oplysninger vedrørende standarden for holdighed [org. s. 8] gives i et særskilt og yderligere mærke eller mærkning, der stemples på den samme genstand af guld? 2. Er det for svaret på det første spørgsmål af betydning, at den yderligere mærkning vedrørende standarden for holdighed i genstandene af guld, som gives på disse genstande, og som forstås af forbrugerne i den importerende medlemsstat (f.eks. mærkning med de tre arabertal »585«), i denne sag ikke er blevet foretaget af en uafhængig stemplingskontrol i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, men de oplysninger, der er givet i mærkningen, har samme betydning som de oplysninger, der er specificeret i det mærke, som er stemplet på den samme genstand af en uafhængig stemplingskontrol i den eksporterende medlemsstat (f.eks. den eksporterende stats mærkning med arabertallet »3«, som specifikt i henhold til den stats retlige foranstaltninger betegner en standard for holdighed på 585)?</p>	Dom	16.01.14
C-556/12	<p>TDC</p> <p>Sagen vedrører: 1. Omfatter definitionen af "adgang" i adgangsdirektivets artikel 2, a), adgang i form af etablering af stikledninger mellem fordelingspunktet i et accessnet og det terminerende segment hos slutbrugeren? Gør det en forskel for besvarelsen, at strækningen for stikledninger højst er 30 meter? 2. Er</p>	GA	16.01.14

	<p>etablering af stikledning på op til 30 meter mellem fordelingspunktet i et accessnet og det terminerende segment hos slutbrugeren omfattet af begrebet "adgang til og anvendelse af specifikke netelementer og tilhørende faciliteter" i adgangsdirektivets art. 12, jf. art. 2 og art. 8? 3. Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 1 og spørgsmål 2 om adgangsforsigtelse i form af pligt til etablering af f.eks. stikledninger mellem fordelingspunktet i et accessnet og det terminerende segment hos slutbrugeren, om ejeren af et elektronisk kommunikationsnet skal foretage investeringer, der væsentligt overstiger anskaffelsessummen for det elektroniske kommunikationsnet, der skal gives adgang til? 4. Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3, at ejeren får dækket omkostningerne til etablering af stikledningerne gennem en pålagt forpligtelse til priskontrol?</p>		
C-270/12	<p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet</p> <p>Påstande: Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (1) (herefter »short selling- forordningen«) ophæves. Rådet for Den Europæiske Union og Europa Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet</p> <p>Påstande: Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (1) (herefter »short selling- forordningen«) ophæves. Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	21.01.14
C-355/12	<p>Nintendo e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, fortolkes således, at tekniske foranstaltninger til beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser kan udvides til ligeledes at omfatte et system, der er produceret og markedsført af den samme virksomhed, hvori der i hardwaren installeres en anordning, som på et separat medie, der indeholder de beskyttede værker (videospil produceret af samme virksomhed samt af tredjemand, der ejer de beskyttede værker), kan genkende en identificeringskode, uden hvilken de pågældende værker ikke kan vises og bruges i dette system, hvorved det pågældende udstyr således omfatter et system, der ikke er interoperabelt med komplementerende udstyr eller produkter, som ikke stammer fra den virksomhed, der producerer selve systemet? 2) Såfremt det er nødvendigt at tage stilling til, om brugen af et produkt eller en komponent, hvis formål er at omgå en teknisk beskyttelsesforanstaltning, vejer tungere end andre kommercielt relevante formål og brug, kan artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, da fortolkes således, at den nationale retsinstans ved vurderingen af dette spørgsmål, skal anvende kriterier, hvorved det særlige formål som rettighedsindehaverne har tiltænkt det produkt, hvori det beskyttede indhold indsættes, tillægges særlig vægt, eller alternativt – eller i tillæg hertil – kvantitative kriterier vedrørende omfanget af de sammenlignede former for brug, eller kvalitative kriterier, dvs. kriterier vedrørende arten og vigtigheden af de pågældende former for brug?«</p>	Dom	23.01.14
C-537/11	<p>Manzi og Compagnia Naviera Orchestra mod Capitaneria di Porto di Genova og Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 4 i direktiv 1999/32/EF som affattet i direktiv 2005/33/EF og på grundlag af bilag VI til Marpol-konventionens ikrafttræden, under hensyntagen til det internationale</p>	Dom	23.01.14

	<p>princip om god tro og princippet om loyalt samarbejde mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, fortolkes således, at den i denne artikel angivne grænseværdi på 1,5 vægtprocent for svovlindholdet i skibsbrændstoffer ikke finder anvendelse på fartøjer, som fører en stats flag, som ikke er medlem af EU, men som er part i Marpolkonventionen (73/78) når de befinder sig i en medlemsstats havn, som ligeledes er part i bilag VI til Marpol-konventionen (73/78)? Såfremt artikel 4a i direktiv 1999/32/EF som affattet i direktiv 2005/33/EF ikke skal fortolkes som angivet i spørgsmål 1, skal den nævnte artikel, hvori der foreskrives en grænseværdi på 1,5 vægtprocent for svovlindholdet i skibsbrændstof, der anvendes af passagerskibe, som sejler i rutefart til eller fra havne i Fællesskabet, herunder sådanne fartøjer, som fører en stats flag, der ikke er medlem af EU, men som er part i bilag VI til Marpolkonventionen, som uden for SECA-områder foreskriver en grænseværdi for svovlindholdet på 4,5 vægtprocent, anses for retsstridig som værende i strid med det generelle internationale princip pactasuntservanda og med princippet om loyalt samarbejde mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, af den grund, at den tvinger de medlemsstater, der har tiltrådt og ratificeret bilag VI, til at handle i strid med de forpligtelser de har påtaget sig over for de øvrige parter i bilag VI til Marpol-konventionen (73/78)? Skal begrebet »rutefart« i artikel 2, stk. 3, litra g), i direktiv 1999/32/EF som affattet i direktiv 2005/33/EF fortolkes således, at der med fartøjer i »rutefart« også menes krydstogtskibe?</p>		
--	--	--	--